

Lovforslaget gaæet ud fra, at dette var saa selvfølgelig, at en Bestemmelse derom ikke behøvede at blive optaget, og jeg skal minde om, at i det Tilfælde, hvor dette ikke er sket — det Tilfælde, som det ærede Medlem saa stærkt sigtede til —, var det jo Udtryk for en Forbrydelse og aldeles ikke gjort af Uvidenhed. Jeg tvivler meget om, selv om det havde staaet i Sparekasseloven, at man vilde have fundet det paagældende Laan opført paa det paagældende Regnskab. Men dertil kommer, at Sparekasseinspektionen vil gennem det Skema, den fælles Form, hvori Sparekasseregnskaberne aflægges, kunne tilkendegive mere tydeligt, end Tilfældet maaske hidtil har været, hvorledes saadanne Laan skal optages. Jeg tror, at det er den Slags Bestemmelser, som Sparekasserne i det hele har følt som noget af en Forsmædelse for dem, at man har villet byde dem saadanne Ting, som udelukkende kunde tage Sigte paa forbryderiske Tendenser hos dem. Jeg synes, at Sparekasserne med Rette har følt sig noget ilde berørt af, at man har villet foreskrive saadanne Regler for deres Regnskabsaflæggelse, som dog af alle kyndige maatte anses for at være overflødige. Noget andet er, hvis man skulde fastsætte en videregaaende Bestemmelse om Revisorernes Kvalifikation. Jeg skulde ikke have noget som helst imod, om man kunde finde passende Udtryk i saa Henseende, om man kunde benytte Udtrykket regnskabskyndige Revisorer. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det kan man jo godt benytte, og at der ikke er nogen positiv Hindring for at kalde en hvilken som helst Mand, der bliver valgt, for regnskabskyndig; det er noget, man ikke kan forlange, at han skal dokumentere paa staaende Fod i hvert Fald. Men det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) antydede en anden Udvej, nemlig, at Sparekasseinspektøren skulde godkende Valget af Revisorerne. Det kunde synes at være en mere positiv Foranstaltning, men man er her inde paa en Tankegang, som er det foreliggende Lovforslags Tankegang fjern. I det hele taget vil man have bemærket, hvorledes det er det foreliggende Lovforslags Tankegang at respektere det lokale Selvstyre, men ogsaa at lægge Ansvar over paa dette. Det forekommer mig at være mindre heldigt, at Ministeriet eller Sparekasseinspektionen engagerer sig stærkt i Enkelthederne og navnlig i Valget af Personer. Jeg ser ikke, med hvilken Tilfredsstillelse Ministeriet skulde kunne

foretage Valg af saadanne Revisorer eller saadanne Bestyrelsesmedlemmer, thi det vil dog altid blive de lokale Indflydelser, der gør sig gældende, og saa bør de ogsaa have Ansvar derfor. Jeg haaber imidlertid, at den yderligere Forhandling i det kommende Udvalg om Enkelthederne skal føre til Enighed, da jeg ogsaa anser det for overordentlig magtpaaliggende, at man nu i denne Omgang faar Sparekasseloven endeligt behandlet og videresendt.

Med Hensyn til Banklovsforslaget er der jo ikke faldet Bemærkninger af større Rækkevidde. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds udtalte, at Fordringen om, at der i Reserve af letsælgelige og sikre Værdipapirer skal henlægges 5 pCt. af den samlede Gældsforpligtelse, maaske kunde føles som en noget for stor Byrde for de paagældende Pengeinstitutter. Ja, det er jo muligt, at det vil blive Tilfældet. Jeg har tilladt mig at foreslaa Udtrykket „samlede Gældsforpligtelser“ i Stedet for „Indlaanskapital“, fordi det forekommer mig at være saa overordentlig vigtigt, at Beregningen af den pligtige Henlæggelse sættes i Forhold netop til Gældsforpligtelsernes Omfang og ikke til Indlaanskapitalen. Netop i de Tilfælde, hvor det er af allerstørste Vigtighed, at Henlæggelsen er nogenlunde rigelig, vil det vise sig, at det drejer sig om saadanne Pengeinstitutter, som i høj Grad støtter sig til Gæld af en helt anden Karakter end Indlaanskapitalen.

I Slutningsparagraffen i Banklovsforslaget er der en Bestemmelse om Foretagender, „der ved særlig Lov maatte opnaa Ret til uanset Bestemmelsen i § 1 at betegne sig med Benævnelsen Bank“. De Institutter, der dér er tænkt paa, er — det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem udtalte — ikke Forsikringselskaber. — Da vi allerede har en Forsikringslov, vilde det jo være naturligt at gaa videre med den. Men der kunde meget vel tænkes at opstaa Pengeinstitutter af en helt anden Art, end vi for Tiden kender dem, og som dog burde have Benævnelsen Bank. Jeg tænker her fortrinsvis paa saadant noget som en Hypotekbank, en Bank, som foretager Udlaan mod Pant og ved at udstede Kasseobligationer. Der har i dette høje Ting foreligget Forslag om en Skibskreditforening. Hvis man tænker sig en saadan Institution realiseret under den Form, at det var en Bank, et Pengeinstitut med en indbetalt Aktiekapital, som udstedte Kasseobligationer, forekommer det mig, at det vilde være natur-